

Aar, efter som Anlægget er mere eller mindre vanskeligt. Og der foreligger ikke nogen af Rigsdagen vedtagne Bevilling, som ikke er blevet fremmet i det Tempo, det overhovedet har været muligt. Det samme gælder ogsaa om den ene Foranstaltning, som det ærede Medlem har nævnt: Fredericia—Daugaard-Dobbeltsporet. Det er et særdeles vanskeligt Arbejde, som netop har krævet 1 à 2 Aar til Forberedelse og derefter er blevet udbudt i Entreprise ved Begyndelsen af dette Aar. Naar først for ganske nylig Entreprenørerne har kunnet paabegynde selve Arbejdet, ligger det i de Vejrforhold, vi i den mellemliggende Tid har haft. I øvrigt vil det ærede Medlem kunne se af det foreliggende Materiale, at en stor Del af de Bevillinger, som henstaar ubenyttet og hidrører fra tidligere bevilgede Arbejder, henstaar alene af den Grund, at Entreprenørerne ikke har kunnet fuldføre Entrepriserne dels af Mangel paa Arbejdskraft, dels og navnlig af Mangel paa Materialier. Og efter de Bemærkninger, det ærede Medlem har gjort, maa jeg konstatere, at det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds har udslynget denne Beskyldning uden at have noget som helst Holdepunkt for sin Paa-stand.

Det ærede 3die kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) spurgte mig, om jeg troede, at de ærede 13 Medlemmer af Jernbaneraadet, som havde skrevet til mig den 29. Marts, hverken kunde læse eller forstaa. Jo, jeg maa sige, jeg har en høj Mening om de ærede Medlemmers Evne til baade at læse og forstaa. Men der er nogen Sandsynlighed for, at de, som det nu en Gang er menneskeligt, helst læser og forstaa det, de ønsker at læse og forstaa. Det ærede Medlem kunde have forstaaet, hvis jeg havde sagt, at de godt kunde spørge, men at jeg ikke vilde svare, men det kunde jo aldrig falde mig ind at være uhøflig overfor nogen, som spørger mig om noget. Jeg synes, at det er meget rigtigere fra første Færd at konstatere det, som er det rigtige Forhold, det virkelige Forhold, at Jernbaneraadet har den Opgave at svare, ikke den at spørge. Jernbaneraadet er en Institution, som fra Rigsdagens Side er tænkt at skulle være en Medhjælp for Ministeren for offentlige Arbejder ved Gennemførelsen af Statsbaneanlægene og de vanskelige principielle Opgaver, som foreligger i den Henseende. Det har ikke været Rigsdagens, og det har i hvert Fald ikke været min Hensigt, da jeg modtog denne Ændring i Lovforslaget, at der derigennem skulde være institueret en ny Institution, overfor

hvilken Ministeren for offentlige Arbejder skulde staa til Regnskab i samme Omfang, paa samme Maade som ovenfor de af Rigsdagen nedsatte Udvalg. Det ærede Medlem, der jo selv er Medlem af flere af de Udvalg, som jeg har den Ære at samarbejde med, har paa dette særlige Omraade, paa Jernbanevæsenets Omraade, haft meget rig Lejlighed til at stille Spørgsmaal til mig om Jernbanernes Drift, om alle de Forhold overhovedet, som vedrører Jernbanerne; og de Udvalg, som det ærede Medlem deltager i, har ogsaa i høj Grad fuldt ud benyttet sig af denne Ret og Pligt, som det naturligvis er for Rigsdagens Udvalg at gøre sig bekendt med Tingenes virkelige Sammenhæng. Det har jeg heller ikke noget imod, men at ville bebrejde mig, at jeg under de vanskelige Forhold, der har foreligget, og som blandt andet i høj Grad har givet sig Udslag i, at der til Stadighed var Oplysninger, og Oplysninger, som det var meget vanskeligt at fremskaffe, at forsyne Rigsdagen med, at ville bebrejde mig, at jeg ikke tillige har søgt Lejlighed til ud over hvad der var fornødent, at komme i et lignende Forhold til Jernbaneraadet, det finder jeg ikke, at jeg kan tage stort Hensyn til. Det ærede Medlem udtalte i Anledning af, at jeg tre Gange har udtalt, at jeg i og for sig gerne vilde have, at der skulde opstaa et frugtbart Samarbejde mellem Ministeriet og Jernbaneraadet, nu Tvivl om, at det vil lykkes at faa et saadant Samarbejde i Gang, og som jeg gentagne Gange har udtalt Ønske om. Jeg maa sige, at Grunden til, at de Henvendelser, som jeg ganske rigtigt to Gange har bebudet vilde komme til Jernbaneudvalget, ikke er kommet til Stede endnu, er den virkelig meget store Travlhed, det meget store Arbejde, som Ministeriet i det hele under disse Forhold er underkastet, og som dog ogsaa det ærede Medlem maa være bekendt med, men efter den Understrøm, som nu saa tydelig var at spore i det ærede Medlems Tale, maa jeg udtale, at saa er det muligt, at der kan være Grund til at nære Tvivl om, at et frugtbart Samarbejde kan komme i Gang, men saa skal det være det ærede Medlems og hans Meningsfællers Skyld, hvis dette bliver Tilfældet. Jeg maa gentage, at Jernbaneraadet er tænkt som en Institution til Støtte for Ministeriet, en Institution, hvem Ministeriet kunde raadspørge, en saadan Institution kan ikke komme med Bebrejdelser for, at den ikke bliver raadspurgt, en saadan Institution kan ikke opkaste sig til saaledes som det forekommer mig, at det er det ærede 3die kongevalgte Medlems